

otázkou, zda poručenstvo má právo žádati výživné pro dítě, neboť zákonný nárok nemanželského dítěte vyplývá z ustanovení § 166 obč. zák. Bylo proto dovolací stížnost — jejíž vývody lze jinak odkázati ke správnému odůvodnění napadeného usnesení a jež proti výši určeného výživného ani nebrojí — jako nedůvodnou zamítnouti.

### Čís. 10605.

#### **Žaloba podle § 35 ex. ř.**

**Přípustná jest žalobní prosba, domáhající se toho, by bylo rozhodnuto o námitce, že nárok žalovaného vymáhajícího věřitele zanikl zaplacením, že žalovaný jest povinen to uznati, a by exekuce po pravoplatném skončení sporu byla zastavena.**

(Rozh. ze dne 6. března 1931, R II 28/31.)

Žalobu, by bylo uznáno právem, že nárok žalovaného vymáhajícího věřitele zanikl zaplacením a že žalovaný jest to povinen uznati, s o u d p r v é s t o l i c e odmítl pro nepřípustnost pořadu práva. D ů v o d y: Jde o žalobu opoziční podle § 35 ex. ř., ježto se v žalobě tvrdí, že vymáhaná pohledávka i s přísl. zanikla placením po vzniku exekučního titulu (po dni 12. května 1930). Žalobci v žalobním návrhu žádají, by bylo uznáno právem, že nárok žalované firmy zanikl placením strany žalující a že žalovaná strana jest povinna to uznati. Jde tudíž v podstatě o návrh žalující strany na zrušení exekuce. Žalobci však v návrhu nežádají, by exekuce byla prohlášena za nepřípustnou, a ani při ústním jednání žalobní návrh v tom směru nedoplnili, setrvávše na původním žalobním návrhu. Podle plenárního rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 21. června 1929, pres. 1483/28 čís. 9048 sb. n. s. jest takovou žalobu odmítnouti pro nepřípustnost pořadu práva, ježto, jak již bylo výše dovozeno, žádá vlastně žalující strana zrušení exekuce, o kterémžto návrhu může rozhodovati soud exekuční v řízení exekučním, kteréžto řízení jest řízením nesporným, nikoli soud procesní. R e k u r s n í s o u d zrušil napadené usnesení a vrátil věc prvému soudu, by ji, vyčkaje pravomoci, znovu projednal a rozhodl. D ů v o d y: V souzené rozepři vznáší žalující strana námitky proti exekučnímu nároku strany žalované, poněvadž po vzniku exekučního titulu nárok vymáhající strany (žalované) zanikl zaplacením. Žalobní návrh zní: »Exekuční nárok žalované strany z exekučního titulu . . . . zanikl placením, žalovaná strana jest povinna to uznati.« Tato žaloba byla napadeným usnesením odmítnuta pro nepřípustnost pořadu práva, poněvadž žalobci nežádají, by exekuce byla prohlášena za nepřípustnou. Stížnost žalované strany do tohoto usnesení jest odůvodněna. I podle názoru opravné stolice nejde tu o námitky proti exekučnímu nároku (opoziční žalobu podle § 35 ex. ř.). Neboť žalobní návrh nezní, by exekuce ze sporného exekučního titulu byla prohlášena za nepřípustnou. Žalobci žádají jen zjištění zániku exekučního titulu. Je to záporná žaloba zjišťovací. Avšak taková žaloba není vyloučena.

O přípustnosti této žaloby rozhoduje § 228 c. ř. s. O takové žalobě má býti rozhodnuto v řízení sporném. Zjišťovací žaloba záporná nekryje se s opoziční žalobou podle § 35 ex. ř. Zvláštnosti opoziční žaloby (její účel, soustředění všech námitek žalobou, příslušnost, odklad exekuce) tu neplatí. Opoziční žaloba není ani zjišťovací žalobou ani žalobou o plnění ani procesním návrhem na zjištění, že exekuční nárok neexistuje. Nejde o zrušení exekučního titulu ani o nepřipustnost jednotlivých úkonů exekučních již provedených. Exekuční vlastnost (vykonatelnost) má býti exekučním titulem oduznána rozsudkem (t. zv. Rechtsgestaltungsklage). Má tedy rekursní soud za to, že procesní soud první stolice má při žalobě v řízení sporném zkoumati, zda jsou splněny náležitosti zjišťovací žaloby podle § 228 c. ř. s.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

#### D ů v o d y:

Stěžovatelce jest přisvědčiti, že žaloba, o niž jde, jest svou povahou i svým účelem žalobou opoziční ve smyslu § 35 ex. ř. Ovšem nemá formálně bezvadný žalobní návrh, než přece uplatňuje zřetelně námitky proti nároku žalované firmy z rozsudku okresního soudu civilního ze dne 12. května 1930, a žalobci brání se jí poznatelně proti přípustnosti exekuce, domáhajíce se žalobním žádáním výroku, že nárok z exekučního titulu zanikl zaplacením, což ve svých důsledcích znamená, že žalovaná firma pozbyla touto skutečností, nastavši po vzniku exekučního titulu, zákonného podkladu k přípustnému vedení exekuce pro vymáhaný nárok. Plenárním rozhodnutím (ve sb. n. s. 9048) bylo vysloveno, že pořadem práva nelze rozhodovati o žalobách, domáhajících se žalobním návrhem jen zrušení exekuce, poněvadž o něm jest rozhodnouti jen v řízení exekučním. Žaloba tato se však nedomáhá v řízení sporném jen soudního výroku, že se exekuce zrušuje, nýbrž, by bylo rozhodnuto o námitce, že nárok žalované firmy z rozsudku zanikl zaplacením, že žalovaná jest povinna to uznati, a k tomu připojuje další návrh, by exekuce po pravoplatném skončení sporu byla zastavena. O takové žalobě, třebaže nemá správný žalobní návrh, by exekuce byla prohlášena za nepřipustnou, jest však přes to pořad práva přípustný, poněvadž se jí domáhají žalobci soudního rozhodnutí, které má býti teprve základem pro zrušení exekuce v řízení exekučním (srov. sb. n. s. 9453). Jest tudíž napadené usnesení vyslovující pořad práva ve věci správné, ovšem z doličených důvodů, a dovolací rekurs nemohl míti úspěch.

#### Čís. 10606.

**Sekretariát politické strany nemá právní osobnosti a nelze proto proti němu povolití exekuci.**

(Rozh. ze dne 6. března 1931, R II 51/31).